

SAMBAND MELLAN KADMIUM OCH MINSKAD BENMASSA SAMT RISK FÖR FRAKTURER

I tidskriften *The Lancet* (Vol 353, April 3, 1999) redovisas en mycket oroande undersökning: Man har först mätt utsöndringen av kadmium, detta som en markör av den totala exponeringen för kadmium. Man mätte också inträffade frakturer, minskad längd samt mängden benmassa (bentäthet) i underarmen. Man såg då ett samband mellan kadmiumbelastningen och minskad bentäthet, men även för ökat antal frakturer och minskad längd hos män.

Forskarna drar då följande slutsats:

"Till och med vid en låg grad av exponering från miljön, kan kadmium medverka till att skelettet demineraliseras, vilket kan leda till ökad benskörhet och ökad risk för frakturer."

Vidare säger man: "Kadmium är en överallt närvarande miljöförorening, så våra fynd får troligen viktiga konsekvenser för frågor som rör allmänhetens hälsa."

Min kommentar:

Jag känner stor oro för att varje dag är en förlorad dag i vår kamp mot en smygande kadmiumförgiftning. Det faktum att vi inte kan ta bort kadmium från åkermarken i efterhand, gör att varje påslag – litet som stort - kommer att få konsekvenser för alla kommande släkter, så vitt jag förstår. Det finns ingen enighet i samhället att man med stor målmedvetenhet skall försöka minska kadmiumtillförseln med gödselmedel till så nära noll som möjligt. Trots minst ett års insikt om det allvarliga i kadmiumfrågan fortsätter vi att sprida kraftigt kadmiumförorenad fosforgödsel - och till och med uppmuntrar detta. Vi gör detta, trots att kadmiumren fosforgödsel finns att tillgå.